

OČAJ PRED TVRDINATA

Tvrdino, nevidlivи voini te pazat.
Stasav i padnav pred tebe na metar.
Vetar i ogan, ogan i vetar.
Ottuka nema vraćanje nazad.

Od grozna nemost mornici me lazat.
Očajot samo se snove ko volk
niz surite karpi na toj grozen molk.
Ottuka nema vraćanje nazad.

Zemjata v srce na grutki se roni,
pritiska i teži, se trupa, me kani:
Izramni se so mene, zemja i ti stani.
So vetar i ogan zemjata me goni.

Ramnodušna, gluva za lelek i žrtvi,
nesposobna da žali i da sudi
seka noč tvrdinata ja budi
sonceto na tie što se mrtvi.